

CÂU CHUYỆN TÌNH YÊU CỦA BÉ GÁI CHẾT NĂM HƠN 3 TUỔI

Bà Anne-Dauphine Julliand là ký giả kiêm văn sĩ và là bà mẹ Công Giáo người Pháp năm nay 38 tuổi (1973). Bà sinh ra và sống tại Paris, thủ đô nước Pháp. Bà nổi tiếng với tác phẩm **"Deux Petits Pas Sur Le Sable Mouillé - Hai Bước Chân Nhỏ Trên Cát Ướt"** phát hành ngày 10-3-2011, vốn vẹn hai năm sau khi bé gái **Thaiis 3 tuổi rưỡi qua đời**. Tác phẩm là một bản tình ca: yêu sống, yêu con và yêu **THIÊN CHÚA**.

Ông bà **Loic và Anne-Dauphine Julliand** cho ra chào đời bốn đứa con, 2 trai 2 gái: Gaspard, Thaiis, Azyliis và Arthur. Đứa con gái lớn tên Thaiis bị mắc chứng di truyền **"leucodystrophie - loạn dưỡng bạch cầu"** và được chẩn bệnh vào năm lên hai tuổi. Các bác sĩ cho biết bé chỉ sống sót trong vòng vài tháng. Khi nhận hung tin, bà Anne-Sauphine thì

thầm vào tai con gái lời hứa:

- Con sẽ có một cuộc đời đẹp! Cuộc đời không giống các trẻ khác nhưng là cuộc đời mà con có thể hạnh diện!

Và đúng như lời hứa. Bé Thaiis sống thêm gần hai năm và là hai năm tràn đầy yêu thương. Đúng là một câu chuyện tình yêu. Xin nhường lời cho bà Anne-Dauphine Julliand, người mẹ Công Giáo trẻ thật can đảm, tràn đầy hy vọng và đặt trọn niềm tin nơi **THIÊN CHÚA**.

Sở dĩ tôi tìm được sinh lực để vượt qua mọi gian nan thử thách chính là nhờ rất nhiều nguồn trợ lực: Đức Tin Công Giáo, tình yêu của hiền phu, sự nâng đỡ của bạn bè thân quyến và các bác sĩ cùng các y tá. Nhưng trước tiên chính là: Tình yêu đến từ bé gái Thaiis của chúng tôi. Không gì dịu ngọt đối với người mẹ cho bằng được chiêm ngắm đứa con của mình!

Bé Thaiis không bao giờ khóc thêm một giọt nước mắt thừa - các y tá đồng thanh làm chứng như thế - mặc dầu bé trải qua những giờ phút kinh hoàng vì bị bệnh tật hành hạ. Bé luôn luôn tỏ ra an bình thanh thản và cũng nồng hậu tiếp đón nữa. Bé vừa bị mù vừa bị điếc, vậy mà bé luôn hướng về phía người bước vào phòng bé, đến nỗi đã có rất nhiều người đến phòng thăm bé, chỉ vì để nhận được niềm an ủi khích lệ. Cuộc đời bé Thaiis không hề bị giảm thiểu vì căn bệnh. Là bậc cha mẹ, chúng tôi làm đủ mọi cách hầu cuộc đời bé được hạnh phúc. Đúng như lời giáo sư Jean Bernard nói:

- Chúng ta phải thêm ngày tháng vào cuộc đời, nhiều bao nhiêu có thể.

Bên cạnh bé Thaiis chúng tôi chứng kiến không biết bao nhiêu điều kỳ diệu. Chẳng hạn tiếng cười dòn-tan của bé. Một thời gian ngắn trước khi chết, với sức hải hước hiếm có, với thân xác nằm bất động trên giường, vậy mà bé vẫn còn đủ sức dùng cái đầu nhúc-nhích nghiêng qua nghiêng lại để chơi trò cút-bắt với tôi là mẹ bé. Tình yêu mệnh mông của bé còn biểu lộ khi bé ngưng ngay không kêu la vì đau đớn, khi tôi ghé sát vào tai bé và thổ lộ:

- Con à, nếu con muốn, con có thể xin Đức Chúa GIÊSU đến đón con về Trời.

Cuộc sống ngắn ngủi nhưng đau đớn tràn bờ của bé Thaiis đã dạy chúng tôi rằng ý nghĩa đích thật của cuộc sống nằm trong hai chữ Tình Yêu. Chính Tình Yêu trả lời cho tất cả các câu hỏi Tại Sao? Sau khi tác phẩm của tôi phát hành, tôi nhận được rất nhiều chứng từ trong đó - gần đây nhất và ngạc nhiên nhất - một thiếu nữ viết cho tôi:

- Đọc xong cuốn sách của bà giờ đây con biết rằng con sẽ có con cái!

Điều này chứng tỏ rằng không phải nỗi sợ hãi chiến thắng mà là Tình Yêu!

Chắc chắn và rõ ràng như thế. Bởi vì, hiền phu tôi và tôi, sau khi trải qua bao kinh hoàng và lo lắng, chúng tôi chỉ có một nỗi khao khát và niềm ước nguyện duy nhất là tìm kiếm hạnh phúc. Giờ đây, không còn gì cũng không còn ai có thể làm cho chúng tôi sợ hãi được nữa! Chúng tôi không bao giờ đặt cuộc sống giữa hai ngoặc kép, bởi vì cuộc đời chúng tôi không ngừng lại nơi thử thách. Chính bé gái Thaiis cũng muốn rằng chúng tôi phải hạnh phúc và phải tận hưởng cuộc sống.

Bí quyết của chúng tôi là sống từng ngày một. Ngày nào có đủ mối lo cho ngày ấy. Đôi khi chúng tôi chỉ sống từng giờ, xét vì đôi lúc chúng tôi quá mệt mỏi và quá thiếu ngủ. Chúng tôi không nhắc lại chuyện hôm qua cũng không tưởng tượng trước chuyện ngày mai.

Tôi học bài học: không bao giờ từ chối bất cứ sự trợ giúp nào đến từ bạn bè và những người sống chung quanh. Như thế, tôi sẽ không khép kín trong nỗi khổ của mình và cùng lúc tôi cho người khác được niềm vui vì có cơ hội giúp đỡ tôi. Một mình, tôi không làm được gì. Nhưng nhờ sự trợ giúp của nhiều người, cuộc sống mới có thể tiếp tục. Chẳng hạn, hiền phu tôi và tôi vẫn có thể nghỉ ngơi khi cần.

Nhưng trước hết và trên hết, sự trợ giúp đến từ THIÊN CHÚA. Tôi luôn luôn cảm nhận sự hiện diện của **THIÊN CHÚA** trong cuộc đời. Xuất thân từ một gia đình Công Giáo đông con và sống đạo chân thành, chúng tôi luôn luôn tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và các ngày Lễ Trọng. Chính **THIÊN CHÚA** làm cho chúng tôi hiểu cuộc đời thật đẹp, thật đáng sống và phải tận hưởng trọn vẹn mặc dầu luôn có thử thách và rất nhiều khó khăn.

... ”Muôn lạy Chúa, Lời Ngài bền vững đến ngàn đời, trên cõi trời cao. Lòng thành tín Chúa trải bao thế hệ, Ngài củng cố địa cầu, địa cầu tồn tại mãi. Theo quyết định Chúa, mọi loài tồn tại mãi đến nay, vì muôn sự đều phục vụ Chúa. Nếu luật Ngài chẳng làm con vui thỏa, gặp cơn khổ nhục, con đã tiêu vong. Con nguyện chẳng hề quên huấn lệnh Ngài, vì nhờ đó, Ngài đã cho con được sống. Con thuộc về Chúa, xin Ngài cứu độ, bởi con tìm kiếm huấn lệnh Ngài” (Thánh Vịnh 119(118) 89-94).

(*“OMBRES & lumière”, Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, N 182, Juillet-Aout 2011, trang 16-18*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt